

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/802/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121267896
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121267896.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: mal. V. B., nar: XX.XX.XXXX, bytom: Q. XXX, XXX XX Babín, zastúpený zákonným zástupcom - otcom: U. B., nar: XX.XX.XXXX, bytom: Q. XXX, XXX XX Q., proti povinnému: Mgr. I. B., nar: XX.XX.XXXX, bytom: B. XXX/XX, XXX XX A. A., o vymoženie zameškaného výživného vo výške 810,- Eur s príslušenstvom, v exekúcii vedenej u súdneho exekútora JUDr. Lucii Ďuricovej, IČO: 40 758 290, so sídlom exekútorského úradu Bezručova 16, 940 01 Nové Zámky, pod č. 349EX 239/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 24Ek/802/2021 zo dňa 9. novembra 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/802/2021 zo dňa 9. novembra 2021 **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 09.11.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 24Ek/802/2021, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

2. V odôvodnení rozhodnutia vyšší súdny úradník uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 15.03.2021 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 810,- Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/16/2019-346 zo dňa 28.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.03.2020 a vykonateľnosť vo výrokoch III., IV., V. dňa 20.03.2020 a vo výrokoch I., II. dňa 21.03.2020 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 30.03.2021 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Lucii Ďuricovej, IČO: 40 758 290, so sídlom exekútorského úradu Bezručova 16, 940 01 Nové Zámky, ktorá ju vedie pod č. 349EX 239/21. Povinný podal v zákonnej 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie, tzn. tento návrh má na exekúciu odkladný účinok. Povinný žiadal exekúciu zastaviť (zrušiť) z dôvodu, že ju považuje za nezákonnú. Hlavným argumentom povinného je existencia rozhodnutia o rozvode manželstva a úprave vyživovacej povinnosti povinného voči maloletému oprávnenému na čas po rozvode manželstva - Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/24/2018 zo dňa 08.01.2020. Uvádza, že v rozsudku o rozvode manželstva nie je zmienka o povinnosti hradiť zameškané výživné, preto ho podľa jeho názoru hradiť nemusí. Z jeho pohľadu teda povinnosť uhradiť zameškané výživné stratila platnosť. Povinného už nezaujímá, prečo Okresný súd Námestovo v rozsudku o rozvode vo výroku III. takto rozhodol a taktiež, prečo vetu o zameškanom výživnom zabudol. Povinný tvrdí, že sa riadi rozsudkom o rozvode. Dokonca poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/16/2020 zo dňa 30.06.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 20.07.2020, v ktorom odvolací súd znenie výroku III. o výživnom potvrdil. Povinný je teda toho názoru, že je povinný prispievať na výživu maloletého syna sumou 60,- Eur. K platbám uviedol, že do nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia o rozvode sa riadil výrokom z exekučného titulu a teda, že uhrádzal riadne a včas súdom stanovené splátky zameškaného výživného vo výške 20,- Eur. Splátky vo výške 20,- Eur platil dokonca

aj po nadobudnutí vykonateľnosti rozsudku o rozvode a to aj napriek tomu, že platiť splátky nemal, pretože veta o zameškanom výživnom sa v rozsudku o rozvode nenachádza. Preto povinný požaduje exekúciu zrušiť v plnom rozsahu. Oprávnený sa k návrhu na zastavenie exekúcie vyjadril tak, že namietať správnosť označenia právneho úkonu povinného. Za podstatné považuje spochybnenie nároku na zameškané výživné zo strany povinného, ktoré bolo judikované exekučným titulom a týka sa obdobia pred rozvodom manželstva. Exekučný titul považuje stále za právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Existencia rozhodnutia o rozvode manželstva podľa názoru oprávneného nespochybňuje a neruší nárok na úhradu zameškaného výživného, ktoré malo byť splácané povinným v splátkach spolu s bežným výživným. Tento rozsudok a výrok v ňom sa stal právoplatným a vykonateľným a preto má oprávnený za to, že zameškané výživné je opodstatnené a má byť platené matkou v splátkach k bežnému výživnému. Argumenty povinného považuje oprávnený za alibistické, právne nepodložené a za zavádzajúce. Oprávnený žiada o vykonanie exekúcie v časti zameškaného výživného splatného spolu s bežným výživným z dôvodov, že povinný toto zameškané výživné svojvoľne prestal uhrádzať, tak ako mu to ukladá exekučný titul. Týmto stratil možnosť platiť ho formou splátok a vystavil sa tak splateniu dlžného výživného v celosti. Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia opísal charakter konania o návrhu na zastavenie exekúcie a jeho základný rámec. Ďalej uviedol čo je účelom a zmyslom výživného. Súd v odôvodnení stanovil, že predmetom konania nie je bežné výživné, nakoľko to je predmetom iného exekučného konania. V exekučnom konaní sp. zn. 24Ek/802/2021 je vymáhané len zameškané výživné priznané exekučným titulom, ktorého výška bola upravená s ohľadom na vykonané čiastočné úhrady pred návrhom na vykonanie exekúcie. Súd námietku povinného týkajúcu sa zrušenia povinnosti uhradiť zameškané výživné rozhodnutím o rozvode neakceptoval. Rozhodnutím Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1P/24/2018 zo dňa 12.12.2019 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/16/2020 zo dňa 30.06.2020 došlo k úprave bežného výživného na čas po rozvode manželstva rodičov maloletého oprávneného. Týmto rozhodnutím sp. zn. 1P/24/2018 v spojení s rozhodnutím sp. zn. 11CoP/16/2020 nebola dotknutá povinnosť prispievať na výživu maloletého oprávneného v zmysle exekučného titulu (Rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/16/2019-346 zo dňa 28.01.2020), v dôsledku čoho mal povinný naďalej povinnosť uhrádzať zameškané výživné v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur, ktoré boli splatné spolu s bežným výživným. Súd uviedol, že povinný pri platbe bežného výživného dňa 12.02.2021 už neuhradil zameškané výživné vo výške 20,- Eur podľa exekučného titulu, ale len bežné výživné výške 60,- Eur, čím sa dostal do omeškania a stratil výhodu splátok. Keďže teda povinný splátky zameškaného výživného riadne a včas neuhrádzal, súd dospel k záveru, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. V danej veci teda neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

3. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3 prvej vety, § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, ustanovením § 232 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a ustanoveniami § 36 ods. 1 prvej a druhej vety, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, § 65 ods. 1, § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov.

4. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu sťažnosť povinný. V sťažnosti žiadal zrušiť napadnuté uznesenie a zároveň chcel, aby si súd vyžiadal spomínané rozhodnutia, konkrétne rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/16/2019 - 346 (exekučný titul), rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 9CoP/19/2020-358, rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/24/2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 11CoP/16/2020. V sťažnosti opätovne uvádza ako hlavný argument existenciu rozhodnutia o rozvode manželstva, ktorý je pre neho záväzný a v ktorom je stanovená vyživovacia povinnosť len v rozsahu bežného výživného vo výške 60,- Eur. Tým že do tohto rozhodnutia nebola prenesená povinnosť platiť aj zameškané výživné, považuje tento nárok za nedôvodný. Podľa názoru povinného totižto rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/16/2019 - 346 (exekučný titul) v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 9CoP/19/2020-358 stratilo platnosť momentom právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva, ktoré považuje za nadradené voči exekučnému titulu. K platbám uviedol, že sa riadne riadil znením exekučného titulu a riadne platil od mesiaca 03/2020 sumu 60,- Eur na bežné výživné +20,- Eur na zameškané výživné až do právoplatnosti rozsudku o rozvode, kde sú upravené výživné na obe deti. Keďže rozsudok 1P/24/2018-11CoP/16/2020 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 20.07.2020, do tohto dátumu mal povinnosť platiť sumu 60,- Eur na bežné výživné + 20,- Eur na zameškané výživné v zmysle výroku z exekučného titulu. Za 07/2020 mal povinný platiť

len 60,- Eur, keďže veta o zameškanom výživnom sa v rozsudku o rozvode manželstva nenachádza. No ja som to aj napriek tomu povinný zameškané výživné platiť, ako to pekne vidieť z prílohy č. 5.

5. Oprávnený k sťažnosti zaslal vyjadrenie, v ktorom žiadal sťažnosť v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že povinný vo svojej sťažnosti len kopíruje obsah tvrdení z predchádzajúcich podaní, sťažností a odvolaní. Tieto tvrdenia však už boli v konaní vyvrátené a vysvetlené. Tvrdenia práve naopak potvrdzujú dôvodnosť exekúcie na vymoženie zameškaného výživného vo výške 810,- Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu.

6. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. V zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, exekučný titul bol zrušený, je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

13. V zmysle § 44 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

14. V zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

15. V zmysle § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

16. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola podaná na pošte dňa 19.11.2021 a smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo povinnému doručené dňa 15.11.2021, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§ 242 CSP). S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosť, napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je

dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav vecí a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Tento právny záver je však nutné doplniť o riadne zdôvodnenie, pre ktoré došlo k zamietnutiu návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Uvedené je potrebné urobiť z dôvodu nároku strán na dostatočné odôvodnenie, ktoré je späté s ich právom na spravodlivý súdny proces a aby bol zachovaný princíp právnej istoty.

17. V prvom rade súd považuje za nevyhnutné uviesť, že cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu a dobrovoľne sa nesplnila. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

18. V otázke dokazovania povinný v sťažnosti navrhol, aby si súd za účelom preukázania jeho tvrdení vyžiadal od príslušných súdov všetky rozhodnutia, ktoré sa vzťahujú na prejednávaný prípad. Súd túto žiadosť akceptoval, avšak listiny si zabezpečil pripojením spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1Ek/256/2021, pretože v uvedenom spise sa nachádzali požadované rozhodnutia aj s vyznačenými doložkami právoplatnosti a vykonateľnosti.

19. Súd navrhované dôkazy vykonal ich preštudovaním a ustáľuje, že na obdobie pred rozvodom manželstva sa vzťahujú tieto rozhodnutia: rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/16/2019 - 346 (exekučný titul) v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 9CoP/19/2020-358. Na obdobie po rozvode manželstva sa vzťahujú tieto rozhodnutia: rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/24/2018 zo dňa 12.12.2019, Rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11CoP/16/2020 zo dňa 30.06.2020 a Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 9Cdo 294/2020. Z obsahu rozhodnutí vyplýva, že nárok na zaplatenie zameškaného výživného nebol zrušený, príp. nedošlo k jeho zmene. Jeho nárok bol ovplyvnený len právnou skutočnosťou - rozvodom manželstva (k 08.01.2020).

20. Súd následne pristúpil k vyhodnoteniu hlavného argumentu povinného o tom, či rozhodnutím o rozvode manželstva došlo k zániku nároku oprávneného na zameškané výživné.

21. Súd uvádza, že uplatnený nárok sa týka zameškaného výživného v čase pred rozvodom manželstva. V zmysle zákona platí, že rozvodom manželstva automaticky nedochádza k zániku nárokov ktoré vznikli do rozvodu manželstva. Rozvod manželstva má vplyv na úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Teda sa jedná o úpravu práv voči maloletým deťom do budúcnosti. Z tohto dôvodu Okresný súd Námestovo postupoval správne, keď vo výroku upravil len nárok na bežné výživné voči maloletému oprávnenému a nedotkol sa nárokov spred rozvodu manželstva. Na základe uvedeného súd neakceptoval argumentáciu povinného o strate platnosti exekučného titulu, a tým pádom aj argumentáciu týkajúcu sa zániku nároku na zaplatenie zameškaného výživného v dôsledku rozvodu manželstva. Rozhodnutie o rozvode manželstva malo vplyv na exekučný titul v tom rozsahu, ktorý zahŕňal obdobie po rozvode manželstva. Pretože v období po rozvode manželstva už úprava výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (oprávnenému v tomto konaní) sa musí spravovať rozhodnutím o rozvode manželstva. Čiže to, čo bolo upravené pred rozhodnutím o rozvode manželstva zostáva naďalej platné.

22. Na podporu uvedeného záveru súd pripája citáciu z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 14.januára 2010, sp.zn. 3Cdo/306/2009, z ktorého vyplýva, že rozvod manželstva je takou skutočnosťou, ktorá

má vplyv na judikované pohľadávky týkajúce sa súdom stanoveného výživného. Teda rozvodom manželstva sa rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (tzn. predchádzajúce rozhodnutie) stalo neúčinným. Je tomu tak preto, že zákon ukladá súdu povinnosť rozhodnúť pri rozvode manželstva rodičov maloletého dieťaťa aj o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode (súčasťou ktorého je aj vyživovacia povinnosť, ak si ju rodičia žiadajú upraviť/príp. žiadajú schváliť rodičovskú dohodu), a to bez ohľadu na to, či prípadne už práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu (ne)boli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo ich dohodou. Eventuálna skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov. Rozhodnutie sa v tomto prípade stáva neúčinným od momentu, kedy nastala právna skutočnosť spôsobujúca neúčinnosť tohto rozhodnutia. (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14.januára 2010, sp.zn. 3Cdo/306/2009).

23. V návrhu na vykonanie exekúcie si maloletý oprávnený uplatnil nárok z titulu zameškaného výživného za obdobie od 01.07.2018 do 28.01.2020, ktorého zostatok vyčíslil vo výške 810,- Eur. Tento nárok bol judikovaný exekučným titulom - rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/16/2019 - 346 (exekučný titul) v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 9CoP/19/2020-358. V konaní nebolo preukázané, že by došlo k zrušeniu, príp. zmene uvedených rozhodnutí. Ďalej nebolo preukázané, že by došlo k ich splneniu zo strany povinného. Vzhľadom na uvedené, súd konštatuje, že z tohto dôvodu je ich možné akceptovať.

24. K samotnému nároku súd uvádza, že znenie judikovaného nároku je vo výroku II. stanovené nasledovne: „Zameškané výživné na maloletého Erika Kurčinu, nar. 07.08.2008, za obdobie od 01.07.2018 do 28.01.2020, v celkovej výške 1.050,- Eur, je matka maloletého povinná zaplatiť otcovi maloletého v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur, ktoré sú splatné spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok až do splatenia dlžného výživného.“ Z uvedeného vyplýva, že súd povolil povinnému platiť zameškané výživné v splátkach po 20,- Eur mesačne. Splatnosť jednotlivých splátok sa odvíja od splatnosti bežného výživného. Súd zároveň judikoval podmienku straty výhody splátok, v prípade omeškania povinného s platením splátok zameškaného výživného.

25. Súd ďalej vyhodnocoval vplyv uznesenia odvolacieho súdu - Krajského súdu v Žiline č.k. 9CoP/19/2020-358 zo dňa 28.05.2020 na exekučný titul. Dospel k záveru, že uvedené rozhodnutie Krajského súdu v Žiline nemá vplyv na exekučný titul, nakoľko odvolanie oprávneného bolo odmietnuté pre zmeškanie lehoty na jeho podanie.

26. Ďalej súd posudzoval uplatnený nárok z časového hľadiska, a to z pohľadu, či ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie nárok existoval a či povinný bol v omeškaním s jeho platením. Pre posúdenie uvedeného bolo nevyhnutné určiť kedy došlo k splatnosti jednotlivých splátok. Následne bolo dôležité preveriť kedy a v akej výške došlo k zaplateniu zameškaného výživného. Preštudovaním výroku II exekučného titulu súd dospel k záveru, že splatnosť jednotlivých splátok bola naviazaná na povinnosť platenia bežného výživného.

27. Súd dožiadaním na Okresný súd Námestovo zistil, že exekučný titul bol povinnému doručený dňa 04.03.2020. Čiže od tohto momentu nastala predbežná vykonateľnosť exekučného titulu. A od nej sa odvíjala povinnosť povinného na úhradu splátok zameškaného výživného. Súd neakceptoval vyznačenú doložku vykonateľnosti exekučného titulu, pretože vykonateľnosť výroku II. exekučného titulu nastala jeho doručením povinnému a nie deň po uplynutí lehoty na podanie odvolania (paričnej lehoty).

28. Na podporu uvedeného súd k predbežnej vykonateľnosti rozhodnutia uvádza, že táto nenastáva vyznačením doložky vykonateľnosti ale po splnení procesných podmienok, ktorým v tomto prípade je ustanovenie § 44 Civilného mimosporového poriadku, z ktorého vyplýva úprava predbežnej vykonateľnosti rozhodnutí o výživnom ku dňu jeho doručenia povinnej osobe (tzn. nastáva priamo zo zákona). Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 386/2018 zo dňa 20.6.2018, v ktorom Ústavný súd SR dospel k záveru, že: „Rozsudky na plnenie výživného sú v zmysle § 44 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) predbežne vykonateľné. Tento právny záver ústavný súd nepovažuje za arbitrárny a ani zjavne neodôvodnený, preto je ústavne udržateľný. Všeobecným pravidlom je, že rozhodnutie je vykonateľné po jeho právoplatnosti. Existujú však situácie, keď táto následnosť je narušená a rozhodnutie sa stáva vykonateľným pred tým, ako nadobudne právoplatnosť, ide o tzv. predbežnú vykonateľnosť rozhodnutia. K predbežnej

vykonateľnosti dochádza rozhodnutím súdu (napr. § 233 CSP) alebo nastáva zo zákona (ex lege) (napr. § 44 CMP). V prejednávanom prípade výrok exekučného titulu bol jednoznačný v tom, že nič nepojednával o vykonateľnosti tohto rozsudku v tom zmysle, že by napr. odkladal jeho predbežnú vykonateľnosť (bez ohľadu na to, či by takýto výrok bol právne možný, pozn.). Z tohto pohľadu výrok exekučného titulu nemohol v sťažovateľovi vyvolať dojem, že nejakým spôsobom modifikuje okamih nadobudnutia jeho vykonateľnosti oproti tomu, ako to vyplýva z § 44 CMP. Preto pri bežnej opatrnosti si sťažovateľ mohol byť vedomý aj ďalšej vlastnosti rozsudku - t. j. jeho vykonateľnosti a aj okamihu, kedy k tejto vykonateľnosti v zmysle § 44 CMP dochádza. V súvislosti s uvedeným ústavný súd pripomína jednu zo základných zásad práva, ktorou je „vigilantibus iura scripta sunt“, teda bdelym patrí právo alebo nech si každý stráži svoje práva, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu svojich práv, vyžadujúc, aby aj sťažovateľ sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu (m. m. IV. ÚS 301/07, I. ÚS 1/2013, I. ÚS 213/2013). Primeraná opatrnosť a aj zodpovednosť za stráženie si svojich práv v tomto prípade vyžadovala aby si sťažovateľ bol vedomý vykonateľnosti ako vlastnosti rozsudkov, a dôsledkov spojených s ich vykonateľnosťou."

29. Súd následne musel určiť kedy došlo k splatnosti prvej splátky v zmysle exekučného titulu. Exekučný titul ako už bolo uvedené vyššie vo výroku II stanovil povinnosť platiť zameškané výživné v splátkach vo výške 20,- Eur. Splátky boli nastavené mesačne až do splatenia dlžného výživného. Splatnosť splátok bola naviazaná na bežné výživné s tým, že v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky, povinný výhodu splátkového kalendára stratí. Z tohto dôvodu bolo potrebné zistiť, kedy bola splatná prvá splátka. V danom prípade došlo k nesprávnemu výkladu splatnosti prvej splátky na strane povinného. Bežné výživné bolo totižto upravené rozhodnutím o rozvode manželstva na 15-ty deň v mesiaci. Bežné výživné však bolo upravené aj vo výroku I. exekučného titulu. Tu bola splatnosť bežného výživného stanovená na 20ty deň v mesiaci. Súd uvedenú situáciu vyhodnotil tak, že akceptoval úpravu bežného výživného z rozhodnutia o rozvode manželstva. K takémuto výkladu pristúpil z dôvodu, že splatnosť splátok bola naviazaná na bežné výživné. V čase nadobudnutia splatnosti prvej splátky zameškaného výživného bola platná právna úprava vyživovacej povinnosti v rozhodnutí o rozvode manželstva. Pretože aj rozhodnutie o rozvode manželstva bolo predbežne vykonateľné. Podstatným pre interpretáciu a aplikáciu príslušného výroku bol fakt, že súd manželstvo rozviedol a uvedený výrok nadobudol právoplatnosť dňa 08.01.2020. Ďalším dôležitým faktom bola skutočnosť, že aj napriek podanému odvolaniu voči výroku III. o vyživovacej povinnosti povinného voči oprávnenému aj tento výrok rozsudku o rozvode manželstva bol predbežne vykonateľný podľa § 44 Civilného mimosporového poriadku. A teda predbežná vykonateľnosť nastala dňa 08.01.2020. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd neakceptoval argumentáciu povinného o tom, že splátky zameškaného výživného mal platiť až do vyznačenej právoplatnosti a vykonateľnosti výroku III. rozsudku o rozvode manželstva, ktorým bol dátum 20.07.2020. Po právnom posúdení skutkového stavu súd dospel k záveru, že povinný mal zaplatiť prvú splátku do 15.03.2020.

30. Z predložených bločkov mal preukázané, že povinný uhradil zameškané výživné v celkovej výške 240,- Eur. Platby vykonával poštovým platobným stykom. Podľa poštových peňažných poukazov, ktoré povinný priložil ako dôkazy k návrhu na zastavenie exekúcie, súd poukazuje na prehľad poštových peňažných poukazov za obdobie od 3/2020 do 02/2021. V predmetnom období povinný uhradil dňa 19.03.2020 sumu 80 eur (60 eur bežné výživné a 20 eur zameškané výživné za február), dňa 15.04.2020 uhradil sumu 80 eur (60 eur bežné a 20 eur zameškané za marec), dňa 18.05.2020 sumu 80 eur (60 eur bežné a 20 eur zameškané za apríl), dňa 18.06.2020 sumu 80 eur (60 eur bežné a 20 eur zameškané za máj), dňa 16.07.2020 (60 eur bežné výživné a 20 eur zameškané výživné za jún), dňa 18.08.2020 sumu 100 eur (60 eur bežné výživné a 40 eur zameškané výživné za júl), dňa 17.09.2020 sumu 80 eur (60 eur bežné výživné a 20 eur zameškané výživné za august), dňa 16.10.2020 sumu 80 eur (60 eur bežné výživné a 20 eur zameškané výživné za september), dňa 16.11.2020 sumu 80 eur (60 eur bežné výživné a 20 eur zameškané výživné za október), dňa 16.12.2020 sumu 80 eur (60 eur bežné výživné a 20 eur zameškané výživné za november), dňa 19.01.2021 sumu 80 eur (60 eur bežné výživné a 20 eur zameškané výživné za december).

31. Z uvedeného vyplýva, že povinný uhradil prvú splátku dňa 19.03.2020. Z tohto dôvodu súd dospel k záveru, že k úhrade splátky zameškaného výživného došlo po nadobudnutí lehoty splatnosti prvej splátky. Vzhľadom k uvedenému už v 3/2020 stratil výhodu splátok a tak sa celý dlh na zameškanom výživnom stal splatným. Uvedené má za následok možnosť exekučného súdu konštatovať, že ku dňu

podania návrhu na vykonanie exekúcie bol povinný v omeškaní s úhradou zameškaného výživného judikovaného exekučným titulom vo výške 810,- Eur.

32. Súd teda dospel k záveru, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. To znamená, že v čase jeho podania povinný nemal uhradenú svoju vyživovaciu povinnosť týkajúcu sa zameškaného výživného voči oprávnenému - maloletému synovi Erikovi Kurčinovi. Preto exekučný súd správne postupoval, keď vydal poverenie príslušnému súdnemu exekútorovi, aby vykonal exekúciu voči povinnému na základe predloženého exekučného titulu.

33. Napokon v závere odôvodnenia považuje exekučný súd za dôležité zdôrazniť, že právo na výživné je zákonným oprávnením dieťaťa, výživné platené povinným rodičom slúži k okamžitému uspokojovaniu potrieb oprávneného a povinný by mal zodpovedne pristupovať k plneniu svojej zákonnej povinnosti a dbať o to, aby vyživovaciu povinnosť plnil tak, ako mu bola stanovená exekučným titulom.

34. Preskúmaním sťažnosťou napadnutého uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom a dôvodmi uvedenými v sťažnosti dospel súd k záveru, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je vo výroku vecne správne. Sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 200 Exekučného poriadku sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 24Ek/802/2021 zo dňa 09.11.2021 vydaného vyšším súdnym úradníkom ako nedôvodnú zamietol, keď sa stotožnil so záverom o tom, že exekúcia vedená pre nezaplatené zameškané výživné povinného voči oprávnenému bola nariadená dôvodne a v konaní nebol preukázaný žiadny dôvod, pre ktorý by muselo dôjsť k jej zastaveniu.

35. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli zo strany maloletého oprávneného a povinného uplatnené.

36. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).